

nieuwsbrief

Geloof in Colombia

Cora en Antonie Treuren

3-2015

INHOUD

KLINGELOVIG?

DANK- & VOORBEDEPUNTEN

WERK IN BEELD

BERICHT VAN DE THUISFRONTCOMMISSIE

EVEN VOORSTELLEN...

PERSOONLIJK

Jezus stak meteen Zijn hand uit, greep hem vast en zei tegen hem: Kleingelovige, waarom hebt u getwijfeld? Mattheus 14:31

KLINGELOVIG?

Regelmatig krijgen we de vraag: "Hoe gaat het nu écht met jullie? Lukken alle dingen echt, jullie zullen toch ook weleens een tegenslag hebben." Deze vraag kwam weer in onze gedachten na één van de trainingen die we de afgelopen tijd gaven. De training was verdeeld over drie dagen. Het gaf de deelnemers de mogelijkheid om drie keer te laat te komen, wat met grote regelmaat dan ook gebeurde. Tijdens de training kregen we weinig terug van de groep en toen we bij de derde dag aangekomen waren was het plan van aanpak aan de beurt. In dit gedeelte van de training maken mensen een plan van aanpak voor een diaconale activiteit die zij in de toekomst als kerk willen uitvoeren.

We maakten ons op om te starten met te training. Eerlijk gezegd dachten we misschien meer: 'Nou laten we de training maar afronden en dan is het klaar. Jammer deze stad zullen we misschien minder goed meekrijgen.' Tot onze verbazing ging men met veel enthousiasme aan de slag en de verbazing en verwondering was nog groter bij de presentatie van de plannen. Realistische diaconale plannen waarbij men gebruik maakte van eigen middelen. Een

1

activiteit ging over natuurbeschermers, als kerk willen ze jongeren in hun wijk meer vertellen over natuurbeheer en behoud. Een andere kerk die present is in een moeilijke wijk wil in de toekomst een training ontwerpen en ontwikkelen voor het maken van onderkleding en pyjama's en deze >>

geven aan 'madres cabeza de familia' (alleenstaande moeders). Deze laatste kerk heeft veel activiteiten de afgelopen jaren gestart, maar ook weer moeten stoppen. Ze reflecteerde daar zelf op tijdens de presentatie: "De afgelopen jaren zijn we veel projecten gestart maar hebben we ze altijd weer moeten stoppen, nu weten we wat we verkeerd hebben gedaan. We hebben de mens vis gegeven maar geen hengel. We moeten zorgen dat we de mensen ondersteunen met iets wat ze zelf in de toekomst kunnen gebruiken. Misschien betekent dat voor de ene vrouw de start van een eigen bedrijf en voor een andere vrouw dat zij dienstbaar kan zijn aan haar familie en haar nabije omgeving". Wij sloten de training af en keken elkaar aan. We moesten denken aan de tekst uit Mattheus 14 'Kleingelovige, waarom hebt u getwijfeld?'. Zoals een predikant in Bogotá vaak zegt: God werkt langzaam, maar werkt, alleen niet altijd zoals wij denken of willen! •

DANK & VOORBEDEPUNTEN

TRAINING. Wij zijn dankbaar voor de hoge opkomst bij de trainingen en het enthousiasme wat de deelnemers laten zien. Bid dat de voorgenomen diaconale activiteiten ook daadwerkelijk ten uitvoer gebracht mogen worden.

VERLOF. Ons verlof staat gepland voor het einde van het jaar en het begin van het volgende jaar. Wij zijn dankbaar dat we de kerstdagen mogen vieren met onze familie en zien uit naar het weerzien met bekenden en vrienden. Bij het organiseren van een verlof komt een hoop kijken, bid dat alle zaken geregeld mogen worden en er voorzien mag worden in hetgeen dat nodig is.

ANDRÉS EN DANIELLE. Verderop in deze nieuwsbrief is het verhaal van dit stel te vinden. Zij vragen specifiek voorbede voor een persoonlijke wens. Bid voor hen.

DIACONAAAT. Voordat we naar Nederland komen, willen we een aantal dingen afronden van de huidige werkzaamheden. We hebben wederom een ontmoeting met de synode om de training te evalueren en toekomstige plannen rondom diaconaat te bespreken. Bid voor waardevolle en opbouwende gesprekken met de diverse leden van de synode. •

WERK IN BEELD

Vorig jaar maakten we kennis met het overgrote deel van de kerken in Colombia, zo ook met één van de kerken in Bogotá centraal (foto links). We spraken met kerkleiders over de plaats en betekenis van diaconaat. Een jaar later ontmoetten we weer een aantal van de kerken, nu voor de training "Somos Diaconos". Met elkaar intensief nadenken over de betekenis van diaconaat en op welke wijze je dat ook kan vormgeven in de realiteit (foto rechts). Een lange, pittige training, maar ziet u en zie jij het enthousiasme van de foto spatten? •

Bericht van de thuisfrontcommissie

DANKBAAR is het woord dat het beste omschrijft hoe wij ons als TFC voelen. Het gaat goed met Antonie en Cora in Colombia, alles loopt voorspoedig en de financiën zijn ook op orde. We hebben recent een nieuwe financiële tijdlijn opgehangen in zowel de Petruskerk als de Maranathakerk om ook voor u zichtbaar te maken hoe we er voor staan. Neem gerust eens een kijkje en mochten er vragen over zijn, dan horen wij dat graag.

Op dit moment zijn we als TFC na een korte zomerstop weer begonnen met het organiseren van een aantal activiteiten. De Roemeniëmarkt van afgelopen 29 augustus was er daar één van. Mede dankzij uw steun was het ook voor ons een zeer geslaagde dag, bedankt!

Verder zijn we de verlofperiode van Antonie en Cora aan het voorbereiden. Deze zal zijn van eind december tot halverwege februari. De belangrijkste taak hierbij is het vinden van een verlofwoning. Heeft u ideeën voor een verblijf in de regio dan horen we dat graag!

Tot slot al vast een aankondiging voor de eerstvolgende activiteit:

Maandagavond 26 oktober -> leuke bakworkshop in 't Centrum (meer informatie volgt snel).

EVEN VOORSTELLEN ...

Ontmoet Andrés (28) en Danielle (22) en hun dochtertje Abril Sofia (1 maand).

Kunnen jullie vertellen hoe jullie elkaar ontmoet hebben?

Andrés: “We kennen elkaar al van heel jong uit de kerk. In onze beide families was het normaal om naar de kerk te gaan en zo ook wij. We gingen allebei naar de jongerenclub. Hoewel, ik ging nog naar de jongerenclub en Danielle naar de zondagschool. Door het verschil in leeftijd hadden we niet veel contact met elkaar. Tijdens een kamp van de kerk kregen we meer contact en we kregen een vriendschap, maar ze voelde meer als mijn kleine zusje.”

Danielle: “Ja, inderdaad hij voelde meer als mijn grote broer. We spraken elkaar vaak en ook onderling hadden onze families veel contact. Ik heb haast geen contact met mijn vader en de vader van Andres, Hernando, voelde ook als mijn vader.”

Andrés: “Anderen gingen vragen stellen of wij iets met elkaar hadden, maar daar waren we niet mee bezig. Na de middelbare school veranderde wel het één en ander. Ik merkte dat ik haar vaker ging bellen....

Danielle: “... en ik kreeg ook ineens cadeautjes.”

Andrés: “Ik vond het ook wel lastig. Vooral Danielle was nog zo jong en ik dacht zelf altijd dat wanneer ik verkering zou hebben het ook serieus zou zijn. Op een gegeven moment moet je dan toch toegeven dat er iets is. Danielle nam wel het initiatief.”

Danielle: “Voor mijn moeder was het heel moeilijk dat ik op mijn 15de wat met Andrés kreeg. Ze vond mij te jong en vond dat ik moest studeren, ze was bang dat ik dat nu niet zou doen. Toch geloofden we allebei dat het goed was.”

Jullie zijn lid van de kerk ‘Dulce Refugio’ in Ibagué daarnaast zijn jullie betrokken bij het werk in een andere kerk. Kunnen jullie daarover iets vertellen?

Andrés: In Alvarado ondersteunen wij een kerk. Elke maand gaan wij 2 tot 3 lange weekenden naar Alvarado en werken wij in de kerk. Wij houden diensten en Danielle is betrokken bij het kinderwerk.

Hoe zijn jullie tot dit werk gekomen?

Andrés: “Mijn vader is altijd erg betrokken geweest bij het werk in de kerk: kerkenraad, voorgaan en begeleiden bij de muziek. Ik kon mij dat niet voorstellen, sowieso niet met muziek, want dat is niet mijn ding. Wel hebben we vanaf het begin van onze relatie gesproken op welke manier we dienstbaar kunnen zijn, het liefst buiten de stad met onze eigen middelen.

Danielle: “Doordat we hierover spraken met elkaar vond ik het ook lastig om een keuze te maken voor een vervolgopleiding. Iets wat heel bepalend was voor de keuze van mijn studie was de vraag van de predikant om mee te helpen in de opbouw van een kinderproject in een buitenwijk van Ibagué. Ik ontdekte mijn talenten en koos er uiteindelijk voor om pedagogiek te studeren.”

Andrés: “Na mijn middelbare school begon ik bij mijn vader in de werkplaats. Elke dag stond de radio aan en op een dag hoorde ik een bericht over een theologische opleiding in Bogotá en besloot mij daarvoor op te geven. Na een semester stopte ik ermee en startte een opleiding in Ibagué. In deze periode werd ik gebeld door een andere predikant met de vraag of ik wilde ondersteunen bij een bestaande kerk in Alvarado, een dorpje net buiten Ibagué. Het was iets cruciaals in mijn leven. Ik was namelijk ook net klaar met mijn MBO opleiding telecommunicatie en kreeg een baan aangeboden, maar ik wist dat ik niet beide kon doen. Tegelijkertijd zou het werk in de kerk geen geld opleveren. Het was een lastige keuze maar ik besloot toch te gaan voor het werk in de kerk.

Kunnen jullie iets vertellen over Alvarado?

Andres: "Alvarado is kort gezegd een dorp met de problemen van de stad. Het heeft een heel eigen cultuur. Het is over algemeen katholiek in naam; met gaat niet echt naar de kerk. Sommige mensen hebben een bordje boven hun deur hangen: 'Ik ben katholiek, dring je niet op'. Men waardeert het belang van een stabiele familierelatie niet; iedereen in het dorp is wel met de een of de ander gerelateerd. Het is vrij normaal om te trouwen en te scheiden of relaties buiten het huwelijk op te bouwen, kinderen groeien hier ook mee op. Daarnaast is er in het dorp presentie van paramilitairen, dit kun je bijvoorbeeld merken bij verkiezingen. Regelmatig vallen er ook doden waar niemand vragen over stelt."

Je zou kunnen zeggen dat iedereen vrij individualistisch leeft. Men stelt weinig vragen, dat is veiliger. Ook binnen de gemeenschap van de kerk is er sprake van. Mensen zijn soms met verkeerde redenen lid van de kerk. Ongeveer 20 jaar geleden had de kerk ruim 50 leden, op dit moment maar 14 leden; waarom dit verschil? 20 jaar geleden werd de kerk financieel gesteund middels een programma vanuit Amerika. Dat trok mensen aan en men kon ervan profiteren. Toen het programma gestopt werd en er geen financiële bijdragen meer kwamen, lieten de mensen het afweten. Daarnaast is er weinig werkgelegenheid in Alvarado. Alleen wanneer je met de juiste mensen contact hebt, vaak politieke leiders, heb je kans op werk maar anders niet. Kortom mensen trekken weg naar de stad."

Tegen welke uitdagingen lopen jullie aan in het werk in Alvarado?

Andres: "Naast ons reguliere werk is het soms best veel, ook omdat we maar één weekend per maand echt samen kunnen uitrusten."

Hebben jullie een specifiek gebedspunt waarvoor de gemeenten in Nederland kunnen bidden?

Danielle: "In de toekomst zouden we graag kinderen willen ondersteunen die thuis weinig aandacht krijgen. Bijvoorbeeld doordat de moeder alleenstaand is en overdag moet werken. Wij zouden dan zorg en aandacht aan deze kinderen willen geven. Ik vind het belangrijk dat kinderen zich kunnen ontwikkelen in spel en daarom zou ik dit werk graag combineren met een speeltheek."

Andrés: "Daarnaast denken we aan een huis waar ruimte is voor een kerk zodat we eventueel ook diensten kunnen houden. Daarnaast zou ik graag iets doen met telecommunicatie. Dit alles willen we zelfvoorzienend maken, iets waar we kunnen wonen en werken." ▪

PERSONOONLIJK

Ons eerste verlof komt eraan! Eind van het jaar hopen we naar Nederland te komen. We zien er naar uit om weer even in het koude Nederland te zijn en u en jullie te ontmoeten! Graag delen we onze verhalen met u en jullie over ons werk. Van 17 januari tot en met 30 januari zijn wij beschikbaar voor presentaties, via Anneke Kardol kunt u of kun jij een afspraak plannen (AKardol@gzb.nl).

Een hartelijke groet van ons uit Colombia! ▪

Antonie & Cora

Website:

www.geloofincolombia.nl

E-mail:

tfc@geloofincolombia.nl

cora@geloofincolombia.nl

antonie@geloofincolombia.nl

Colofon

De GZB werkt graag mee aan de verspreiding van deze nieuwsbrief. Hartelijk dank voor uw meeleven en gebed! U kunt uw betrokkenheid ook tot uitdrukking brengen door een gift over te maken op IBAN: NL51 FVLB 0225 389657 t.n.v. Hervormde Gemeente Woerden inzake 'geloof in Colombia' of via de doneerknop op de website. We zijn dankbaar voor uw onmisbare steun!

gelooven gaat verder